

KOLIKO NAS JE?

SFR JUGOSLAVIJA
SAVEZNI ZAVOD ZA STATISTIKO

Popis stanovništva i stanova 31. marta 1971. godine
PRVI REZULTATI PO NASELJIMA I POPISNIM KRUGOVIMA

Obrazac PSS-9 (Koncept)

NAZIV NASELJA	Sifra		Broj stanovnika i drugih nastanjanih pristaništa				Pregled lica popisanih u domaćinstvu					Podaci o stoci			
	naselja	popisnog kruga	stalno nastanjeni i pristani stanovici	ostalo	svrga	Broj domaćinstava	broj članova domaćinstva iz					konji	goveda	ovce	svinje
							kolone 21	kolone 22	kolone 23	kolone 24	kolone 25				
KS - JARŠE			1.222	74	1.296	1.597	4.567	180	4.747	208	41	-	-	-	-
KS - MOSTE			2.611	126	2.737	2.922	7.834	371	8.205	299	62	18	35	-	2
KS - ZELENA JAMA			1.029	303	1.332	1.631	4.104	146	4.250	691	24	-	1	-	-
KS - ŠTEPANJA VAS			303	15	318	360	997	37	1.034	91	11	18	57	-	29
KS - KODELJEVO			1.717	27	1.744	1.988	5.713	208	5.921	564	61	-	-	-	-
KS - POLJE			979	8	987	1.032	3.289	121	3.410	635	33	28	122	2	37
KS - VEVČE			884	20	904	1.027	2.953	98	3.151	46	40	27	112	-	35
KS - BESNICA			244	10	254	251	1.011	30	1.041	7	4	95	702	19	374
KS - BIZOVIK			208	11	219	260	834	39	873	11	14	37	112	-	13
KS - LIPOGLAV			73	-	73	74	291	13	304	-	-	13	173	-	49
KS - HRUŠICA FUŽINE			243	10	253	300	876	74	950	66	22	28	117	-	21
KS - ŠMARTNO OB SAVI			210	6	216	234	760	27	787	20	4	55	232	-	167
KS - DOLSKO			260	15	275	281	963	40	1.003	70	12	42	201	-	159
KS - KLOPCE			102	3	105	100	410	16	426	1	5	43	205	2	146
KS - ZADVOR			830	8	838	868	3.001	80	3.081	39	28	168	555	4	103
KS - ZALOG			787	23	810	890	2.634	74	2.708	28	23	28	95	1	26
KS - ZADOBROVA			455	6	461	490	1.519	50	1.569	28	23	55	259	-	56
KS - NOVO POLJE			391	9	400	432	1.354	45	1.399	91	15	-	4	-	1
SKUPAJ			12.548	674	13.222	14.737	43.110	1.649	44.759	2.895	422	655	2.983	28	1.192

Čišćenje Ljubljane

Čišćenje brega ob obeh straneh Ljubljane v Mostah se nadaljuje. Vsak dan je obala čistejša in izpod debelih ruš se kaže že zdavnaj prerasto kamenje. Upatji je, da bodo ta dela dala Ljubljani lepšo podobo. Istočasno pa naj bodo opozorilo branjevcem in trgovcem trga v Mostah, naj odslužene embalaže ne mečejo v vodo, kot se je to dogajalo do sedaj. Zaželeno bi bilo, da se sanitarna inspekcija večkrat pokaže tod okoli in kršilce tudi ostro kaznuje.

Koliko nas je bilo?

PREBIVALSTVO NA OBMOČJU OBČINE PO POPISU IN PO REGISTRU

NASELJE	STEVILNO PREBIVALSTVA			Po registru 1968
	1948	Po popisu 1953	1961	
Ljubljana-del	21.655	23.401	29.020	38.503
Bizovik	603	646	748	841
Dobrunje	547	612	752	749
Fužine	193	229	236	269
Hrastje	137	144	170	186
Jarše-del	200	201	478	22.814
Ljubljana-del	10.891	11.393	14.648	22.814
Obrlje	98	101	126	127
Podgrad	166	172	194	194
Podmolnik-del	16	17	20	24
Polje	1.551	1.639	2.152	2.734
Slape	205	221	244	251
Sneberje	478	516	564	583
Sostro	465	485	553	625
Spodnja Hrušica	259	256	288	266
Spodnja Zadobrova	278	314	455	438
Spodnji Kašelj	254	299	320	373
Studenec	954	1.295	630	777
Šmartno ob Savi	316	381	459	480
Vevče	947	1.099	1.420	1.768
Zadvor	559	586	751	773
Zalog	889	965	1.488	1.631
Zavogljje	59	61	69	77
Zgornja Hrušica	329	347	378	387
Zgornja Zadobrova	532	627	976	1.065
Zgornji Kašelj	729	795	901	1.071

Teško je mladim v Dolskem

Spoštovani tovariš urednik!

Da, težko je mlademu človeku v Dolskem, mislim težko ob prostem času, saj razen morebitnega prostega mesta za gostilniško mizo nima skoraj ničesar. Seveda pa niso vsi mladi na vasi navdušeni nad takšnim preživljanjem prostega časa. Zato ni čudno, če sami iščejo drugačnega razvedrila po končanem delu na polju, v šoli, pri študiju. Dejal sem sami, kajti res so sami; pomoči starejših ni, prej obratno. Ne vem, ali je tako tudi drugje, ali se morajo tudi drugod mladi boriti s takimi težavami kot v Dolskem, ali pa je to zgolj specifična bolezen naše vasi. Zanima me (pa tudi druge mlade pri nas), kje so vzroki zanjo in ali je ozdravljiva.

Naj torej preidem k stvari. Mladi, naveličani gostilniške „rekreacije“ so se začeli zbirati okoli novostanovljenega mladinskega kluba, ki je dobil prostore v združenem domu. Odveč je pripovedovati, kaj pomeni klub mlademu človeku pozimi, v spomladanskem in jesenskem času. Klub je torej zaživel. Šahirali smo, igrali namizni tenis, plesalo se je, da je bilo veselje. Vendarle mnogim to ni bilo pogodu. Začelo se je šušljati za gostilniškimi mizami ter po vasi o „pregrehi“, ki da se je ugnezdila v mladinskem klubu. Zanimivo, da so jo videli predvsem starejši ljudje – seveda še zdaleč ne vsi, vendar je v vasi nekaj takih, ki imajo ne navadno slušno napako. Prisegli bodo, da vpitje prihaja iz MK, pa čeprav prihaja v resnici prek Save ali hraba. Ne vem, ali gre za golo nevoščljivost, ker sami svoje mladosti niso mogli tako preživeti, ali pa gre za kaj več. Vse skupaj se je namreč sprevrglo v pravo gonjo proti MK, ki je medtem dobil novega predsednika, podjetnega Stojana Klandra. Stvar je dosegla svoj višek ob zadnjem plesu, ki ga je priredil MK pred 1. majem.

O plesu je v Dolskem bolje potihno govoriti pa pri tem še pogledati okoli sebe, ali je vse varno, kajti nekateri ljudje „z grozo“ opažajo, da ta „razuzdanost“ prihaja tudi v njihovo vas. Na vsak način se ji skušajo upreti, kajti njihova „vest mora ostati čista“; vprašanje je le, či-

sta za koga. Naj navedem nekaj bistroumnih ter po njihovem mnenju nezasišanih ugotovitev: na mladinskem plesu da plešejo po dva in dva in da se včasih celo držijo za roke ali okoli vratu, med plesom tudi niso prižgane vse tuči – še dobro, da so vsi prenosni reflektorji v domu pokvarjeni, saj bi morali navsezadnje namestiti še to... Vendar te njihove ugotovitve niso zadoščale, narobe, mnogim so izvabliale smeh na usta, kot vam, dragi bralci, sedajle.

Prešli so še na druge, večje stvari, ki naj jih strmem v eno samo, pri njih tako priljubljeno besedo – „kurbarije“. Te naj bi se dogajale na zadnjem plesu. Bil sem tam, vendarle jih pri najboljši volji nisem videl, niti za vrati niti pod mizo, kamor sem pogledal celo dvakrat. Na plesu nisem opazil niti Julijane Aleš, čeprav je ta naslednji dan „sveto“ zatrjevala, da je dve uri stala pri vratih ter zrla pohujšanje v dolini dolšanski pred sabo. Da se pa na te moje trditve lahko zanese, naj povem, da sem star 21 let in da mi do sedaj še nihče ni oporekal razsodnosti ali česa podobnega; to lahko tudi dokazem.

Naslednji dan so se torej kot blisk razširile po vasi vesti, da so se na plesu počenjale zgoraj omenjene reči pa še druge „malenkosti“, kot npr. pretep do nezavesti in podobno. Pri tem se je še posebno angažirala omenjena Julijana Aleš, zato njej tolikšna pozornost. Ne bi ponavljal njenih besed, ki so bile v glaynem iste pri vsaki hiši, ki jih je obiskovala na svoji „turneji“. Njene nesramne trditve lahko zanika vsakdo, ki je bil na omenjenem plesu. Človek se vpraša, ali je ta ženska v svojem bolestem prizadevanju sama ali pa morda ne stoji za njo še kdo drug, ki mu nemara ni prav, da se mladi v Dolskem ne zbirajo okoli njega in ne sprejemajo zgolj njegovih idej. Če je ženska sama, se mladi niti ne bi toliko razburjali, saj je že dolgo ne jemljejo resno. Žalostno pa je le to, da ji nekateri starši verjamejo ter potem svojih otrok ne puste v klub. Naj jim povem, da je tudi to eden izmed načinov, kako jim izraziti svoje zaupanje. Drugače – se mi zdi – bi bilo, če bi šlo za organizirano kampanjo proti MK. V tem pri-

meru bi pritegnil tistim, ki zahtevajo, da se omenjene nesramnosti – tudi zame žaljive trditve – prekličejo, v nasprotnem primeru pa vložijo tožba pri sodišču, saj gre za jasen dejanski stav kaznivih dejanj po členu 169. in 170. kazenskega zakonika. Poudarjam pa, da bi to bila zadnja možnost. Ne gre mladim v Dolskem, da bi krivce za klevete denarno ali kako drugače kaznovali, temveč da omenjene besede prekličejo ter tako odpravijo škodo, ki je bila povzročena z dosedanjim navajanjem, v bodoče pa mlade pustijo pri miru.

Mogoče boste iz mojega dosedanjega pisanja sklepali, da gre pri nas pravzaprav za klasično ter danes tako pogostno nasprotje med dvema generacijama. Dejal bi, da temu ni tako. Že v začetku sem napisal, da gre sicer za nekatere starejše ljudi, vendarle še zdaleč ne za vse.

Omenjeni ljudje – nam sicer bolj ali manj znani – skušajo pridobiti za „svojo stvar“ tudi nekatere mlade – svoje otroke ter prek njih zasejati razdor v vrstah nas mladih. Naj tu navedem misel nekoga izmed nas, ki je dejal, da mladi ne smemo iti po stopinjah starejših v naši vasi, to je z medsebojnimi prepri. To nam zaenkrat uspeva, vendarle je vprašanje, kako dolgo še ob vsem tem preračunanim hrupu ob MK.

Dejal bi še nekaj: za hrbtom lahko blebete še tak slabič, vendar v obraz povedati nekemu, kar mu gre to je pa nekaj drugega in prav tega v Dolskem proučujemo. Morda ne bodo zamerili, če nas bo kdo opozoril na resnično napako, kajti te so povsod prisotne in kritika, ki ima namen odpraviti jih, je vedno dobrodošla. Vsak na vasi ima možnost, da poda svoje pripombe na delo MK, saj vendar živimo v demokratični družbi, katera načela spoštujemo vsi. Sestanki MK so javni, njegovi predstavniki so znani. Tudi mladinski plesi so javni, vsak se jih lahko udeleži, mi ne postavljamo nobenih pogojev. Prav veselji bomo, če se bodo prišli starši prepričati, kako se zabavajo njihovi otroci. S tem, da jih bodo še naprej puščali v MK, bodo izkazali zaupanje njim in nam vsem in oboji jim bomo hvaležni.

Vsem tistim, ki pa bodo še naprej vztrajno pljuvali na naše prizadevanje za popestritev življenja mladih v Dolskem, naj povem, da se mladi danes ne damo kar tako. Zavedamo se, da bo slej ko prej – zdi se mi, da je že – na tapeti NTK Dolsko, ki je postal v zadnjem času priljubljeno zbirališče mladih poleg MK in navsezadnje se bo le izkazalo, da so pljuvali predvsem v lastno skledo. K temu spoznanju pa sem skušal s svojim, na nekaterih mestih morda hudomušnim člankom prispevati delež tudi jaz.

BOŽO CERAR,
študent prava, Dolsko 54

Še o skupščini stanovalcev

(NADALJEVANJE S 1. STR.)

cev, hišnih svetov in krajevnih skupnosti. Ob tej priliki smo spraševali za sestanke hišnih svetov in stanovanjskega podjetja oz. za druge morebitne zveze.

Izmed 10 HS (to so vse stolpnice in bloki) je le predsednica HS Zaloška c. 76 a tov. Stajnerjeva dobila vabilo na skupščino. Razen na sestanku hišnega sveta na Pokopališki c. 1 predstavniki stanovanjskega podjetja niso prihajali med stanovalce, niti na sestanke hišnih svetov, ko so razpravljali o življenjskih vprašanjih. Kako naj skupščina stanovalcev uspe, če stanovanjsko podjetje ignorira krajevno skupnost, po drugi strani pa hoče, da krajevna skupnost poživljuje hišnih svetov.

Slabo pripravljena letošnja skupščina naj bo stanovanjskemu podjetju resen opomin, da s takšno prakso uveljavljanja samouprave enkrat za vselej preneha.

Hišni sveti opravljajo za stanovanjsko podjetje servis popisa nujnih popravil, tako v hiši kot stanovanju, jih nosijo na upravo, potem pa – čakajo. Raznih okvar pa stanovanjsko podjetje ne popravi niti se ne opraviči ali najde neki samoupravni zvrk. Predsednica HS Proletarska c. 2 trdi, da kljub vabilom v enem letu niso uspeli videti rajonskega tehnika, četudi so ga vabilji.

Ne kaže naštevati vsega, kar so nam sporočili omenjeni hišni sveti; dejstvo je, da je uprava stanovanjskega podjetja eno, hišni sveti pa drugo – vendar med njimi neaktivni niso v večini, kot bi stanovanjsko podjetje to rado prikazalo. Neaktivni, pa so zato, ker v stanovanjskem podjetju ni nikogar, ki bi delo rajonskih tehnikov nadzoroval, kontroliral, kam tehniki hodijo med delovnim časom kaj pri posamezni hiši ugotovijo in kakšna najbolj ekonomična rešitev bi bila možna v konkretnem primeru. Včasih zadošča le del „besede“, „besedica“, ki bi jo nekdo iz stanovanjskega

podjetja izrekel občanu – stanovalcu. Pa ni nič – in to je odločno premalo.

Ce rajonskih tehnikov manjka, predlagam, da stanovanjsko podjetje reorganizira upravo tako, da bo najmanj polovica zaposlenih postala „rajonska“, da bodo stalno kontaktirali s stanovalci, hišnimi sveti. Zavedati se morajo, da oni delajo in so odvisni od stanovalcev, ne pa obratno kar je že več let postala vsakodnevna praksa pri nas.

Junija leta 1969 smo v prvi razpravi isti skupščini predlagali, da stanovanjsko podjetje v vse naše hiše, s katerimi upravlja, razobesi okvirjene table z naslovom uprave stanovanjskega podjetja, kdo je rajonski tehnik za ta predel, kje dela in kdaj bo delal na terenu. Tega predloga stanovanjskega podjetje ni osvojilo, kot ni osvojilo drugega predloga, da naj rajonski tehnik „uraduje“ določene dneve v mesecu v prostorih krajevnih skupnosti. Rajonski tehnik, če jih stanovanjsko podjetje že ima, sodijo na teren, oni morajo biti „ambasadorji“ podjetja, pa bo marsikaj bolje napravljeno v zadovoljstvo vseh, zlasti pa nas stanovalcev.

Kot se podjetje zanaša na predlagane spremembe zakonodaje oz. pozitivnih predpisov, tako se tudi občani – stanovalci zanašajo, da bodo razne obljube izpolnjene in samouprava v stanovanjskem gospodarstvu res socialistična, ne pa pod monopolum stanovanjskega podjetja. Ni vse denar – dobra beseda in osebni kontakt tudi veliko zaležeta.

V poročilu stanovanjskega podjetja je bilo napisano, da je bila v letu 1970 uresničena večletna želja o izdajanju lastnega časopisa in obrazložen namen izjave. Vse lepo in prav. Papir marsikaj prenese. Ta časopis ne prihaja redno hišnim svetom, še manj stanovalcem, ne dobimo ga niti v krajevni skupnosti. Kaj stanovanjsko podjetje ni moglo priložiti temu poročilu vsaj eno šte-

vilko časopisa, da ugotovimo sadove te trenutne akcije. Potrebno je bilo vreči v nabiralnik stanovalcev zelo majhen listič z obvestilom o izhajanju časopisa, pa sem prepričan, da bi stanovalci in KS časopis naročili. Vse bolj se mi dozdeva, da je časopis samemu sebi namen, da zagovarja politiko stanovanjskega podjetja – nam stanovalcem pa ni namenjen. Pa oprostite!

Napadal bom vsako politiko, ki jo občutim kot stanovalcev – občan, kot odbornik in ne nazadnje kot predsednik KS Moste. Že več let, konkretno pa v obdobju druge polovice 1970 in letos, ko se borimo za nov kurz samoupravnih odnosov, ko podpiramo gospodarsko reformo, stabilizacijske ukrepe, sodelujemo v razpravah sprememb o ustavnih amandmajih – hočemo v odnosu do občana in prek njega v krajevni skupnosti ter občini biti konkretni, ničesar obljubljati, česar ne moremo narediti. Ne smemo pa tudi pristati na stalno ponavljanje istih napak, ne na take odnose, delo in konkretnost dogajanja, da bi dejanja predlagali na drugo obdobje po znanem srbskem reku: „Brigo, predji na drugoga?“ Ne delajmo samo za osebni dohodek, za visok standard. To sem omenil zato, ker je večkrat vse skupaj tako, da razpravljamo, predlagamo – vse pa ostane po starem in resnično kaže, kot da se borimo le zase in samo za osebni dohodek.

NA KONCU
ŠE DVA PREDLOGA:

Tovariši iz stanovanjskega podjetja, organizirajte razgovor (ne sestanek) z vsemi predstavniki krajevnih skupnosti v obeh občinah. Tam se ponovno pomenimo o vsej problematiki, o poživitvi dela hišnih svetov ter o skupnem nastopu na zborih občanov.

Ne besede – dejanja naj govore!
Predsednik sveta
KS Moste
LEOPOLD KOS